

Fluig d'Olèua. 6-IX-51

Estimat Sr. Pomes: Contestó amb molt retard la seva carta, però si que abans de fer-ho, ho informé al meu amic "una amica" i posar ordre als meus papeles per tenir-ho tot a punt quan regressés la visita i la rebira. Fal com jo mateix vaig oferir-li en ocasió de la mort d'en Mairius, vaig a pressar-me a posar-lo a punt d'ésser revisat per vostre i per tant vaig tenir ocasió de repassar-ho tot una mica encara que molt sumariament. D'acordament ja vaig convegar a treure'n la conclusió que hi havia molta part que probablement seria impossible d'enviar-li; signi ja pel seu volum i per considerable, signi ja pel contingut. Dots

revisada en gairebé circumstàncies, en va exercir-se opressió
o repressió, pels mateixos del Poble, excepte per tant
de l'estat d'emergència de guerra i amb una absoluta lib-
ertat d'expressió. Els acordaments que en aquell
moment teníem allà, hi són comentats quasi al dia,
així com les activitats del govern en els seus moments
de satisfacció i d'angúlia. Aquest fet solament ja
en va fer tenir que representava una dificultat pel
seus desigues. Tot i que com li dij, avui no vaig passar
als ulls per algunes cartes saltades, però a pesar de tot
ho vaig deixar preparat perquè no viquessin els seus.

Efectivament amb la Xita i la Ciutadella van arribar ho
una mica, i van coincidir amb les meves tornesses, i
llavors van quedar gos ja si ho expressaria o no. així
com el nostre paper sobre les altres coses.

En moment que faia una tirada bastant abur

Y d'osa de petits poemes que en Maríies inclòia en les seves cartes. Algunes d'ells venien per roix coses intrascendents i de valor potser menys per moralitat que racionals circumstàncies que els haurien motivat. Pels d'ells sovint purament anecdòtiques i especialment per mi que li havia compartit la frona; d'altres roix conseqüències de les nostres converses o aficions; d'altres encara pures passatemps perfectament apreciables entre dues persones que porten una vida summanent solitaria i que han pres la costum de fer-se companyia: dues flors col·lidides al jardí de casa i que li havia portat l'Esperança per ell; una conversa sobre la nostra petita casa i el seu jardí; una caixa de Shubert carregada d'entre passatges; una amonestació per un separat trancament a la disciplina sexual; una escapada meva a Frona amb el seu conseqüent engorrament estatutari van ésser les causants directes d'a-

quest petit poema que ara veureu a les seves mans.
El l'acompanya la darrera cosa escrita pel seu fill, una
poesia que va enviar-me a Girona escrit directament
sobre una postal i del qual no queda cap rastre. El
papa però va avorrint-la immediatament tal com
el material diu al peu de la targeta. I encara més;
en la contrà que va seguir la darrera que era va
escrivir, també a Girona, just, dia per dia, un resum,
bans de la seva mort, en forma a parlar d'a-
quest poema i en demanda que l'esperava. I
no ho trogué mai fins per a fer-ho!

Ara bé: Yo no crec que entre tot això pue-
di entrar, ni hagi res que pugui afegir ni res referit
a la glòria, ja absoluta del Pàmies. És una impressió
significativament personal, tota respecte que té davant de
la seva permanència. Esperava no li dirigeix que ho ha
girat tot. La fita i la edificació ja s'expliquen al

3/ per què de la nostra activitat que no t'és que veus
amb gos ans ben gustosament ho posa a les seves mans.
Coneixes he d'apgirlli; també ben personalment
que si no vares il·lo un moment a oblidar a vostre fit
el que fö tué i que per dret de pare li corresponer
tant o més que a mi; seu dolchia de veure-ho pu-
blicat en vida meva. Jo ho puc de descobrir-li com
en sentiu honorada per tot el que va eligar-me
amb el seu fill; però justament pelsió aprecia
intimitat nostra va ésser tan per sobre del que es
costava en aquest mon, es pel que tenia de veure
la frangujada pels que no n'entendien absoluta-
ment res. Jo no dubto que vostre que coneixis tant
el seu fill, compreus avui els meus sentiments
per la seva memòria; més encara, si li dics que
de la seva memòria, del seu record més petit,
es mante' encara avui la meva vida.

Si algunes d'aquestes ~~poemes~~ li vides l'atenció i li fa il·lusió de conèixer-me l'origen, amb molt de gust li explicaré tot el que sapgo, i així en certa mesura vostre també vivrà una meua apreciació de record tan felic per mi, passades en aquesta casa.

Eso cal que li dijui l'emocio i l'alegria meua pue ens ha causat la ingrata de la Vida i la doloria; hem començat a saborejar el que serà el seu retorn definitiu i de tots vostres, cosa afanyosament esperada per tots. Siem faci que les bones memòries es confirmin: que hem anat les sortes ja en quin necessaries.

Com que la Vida i la Meua tornaran aquell any de manres i recolliran el que puguen d'aqueles papers, si així tot el que li digo vostre hi veu alguna objecció li prego que mi ho explogui a la meya honestat per saber-ne millor. Achevi s.p. la carta aquell del Sacerdot. Així als meus afectuosos records per la Raymonola i per nos i per saber que el costum